

Als Wilma met haar gezin in onze wijk komt wonen is het Kerst 1996. Rond de eeuwwisseling houden ze het huis aan als ze voor werk een paar jaar naar Engeland verhuizen. Zo'n 20 jaar later op 1 augustus jl. trekt ze de voordeur definitief achter zich dicht.

De keuze voor onze wijk

Wilma en Edo (haar man), beiden deels opgegroeid in Gouda waar ze elkaar via school hebben leren kennen, vonden de wijk (groen, karakteristieke huizen en centraal gelegen) aantrekkelijk voor hun jonge gezin. Zo viel hun keus op onze wijk en, voegt Wilma eraan toe, natuurlijk op het monumentale lichte huis met een beetje Pippi Langkous-uitstraling.

Waarom dan nu verhuizen?

Ze ziet het als een volgende stap; de kinderen studeren en wonen deels op zichzelf. Ze verhuist naar Reeuwijk, net over de gemeentegrens naar een mooie plek met uitzicht op heel veel groen en water en toch de Goudse binnenstad en het station op nog geen 10 minuten fietsafstand. Het geeft het gevoel van altijd op vakantie zijn. Maar weggaan uit de wijk is voor haar niet simpelweg verhuizen. Het is ook afscheid nemen van een wijk met heel veel mensen waarmee en waarvoor ze iets heeft gedaan.

Voorzitterschap 2006 - 2010

Wilma begon in 2002 als vrijwilliger in de wijk bij de redactie van de wijkkrant en het ontwerpen van een speeltuin in het park. Toen ze in 2003 kennis nam van de nieuwbouwplannen voor Gouwestein en Het Rode Dorp informeerde en mobiliseerde ze haar woonomgeving van het park tot en met begin van de Winterdijk met een brief en een enquête om met draagvlak in actie te kunnen komen. Die bouwplannen, die in de lokale krant de naam "Manhattan aan de Gouwe" kregen, riepen veel weerstand op. Wilma wilde meedenken, maar werd verwezen naar de officiële inspraakprocedures (als het plan klaar is en de vergunning wordt aangevraagd). Met haar buurman en met steun van het wijkteam vroeg ze de gemeenteraad om af te dwingen dat ze als bewonersgroep eerder aan tafel konden komen. Wat ook gebeurde. Ondertussen ging ze met mede-wijkbewoners nadenken over oplossingen. Er kwam zelfs een compleet alternatief plan op tafel. Deze werkwijze loopt als een rode draad door haar werk in de wijk al die jaren heen. Jaren waar in de wijk op een gegeven moment veertien bouw- / herinrichting-locaties tegelijk in verschillende stadia van ontwikkeling waren. In onze wijk sloot als eerste in Gouda het buurthuis waarmee georganiseerde activiteiten in de wijk en een vergaderen ontmoetingsplek verdwenen. In peilingen van de gemeente was De waardering van de wijkbewoners voor de woonomgeving en de veiligheid laag. Al met al was er dus heel veel te doen.

Door Radar landelijke bekendheid

Wilma heeft talrijke projecten en activiteiten van de grond getild en/of meegeholpen om ze samen met vele andere bewoners tot een succes te maken. We drinken samen een kopje koffie en terwijl ik een stukje taart eet duikt ze in haar herin-

nering en het kost haar weinig moeite om tot een waslijst van activiteiten te komen. De speerpunten bij haar activiteiten waren het bevorderen van participatie, aantrekkelijk groen, het openbaar gebied, veilig verkeer, goede bereikbare voorzieningen en de sociale samenhang.

Enkele voorbeelden:

- In 2004 is het buurtpreventieteam wijkbreed ('we zijn samen de wijk') gestart. Het project in combinatie met een project van politie keurmerk veilig wonen was landelijk gezien zo succesvol dat het team, vertegenwoordigd door o.a. Wilma een kort gesprek met de minister kreeg bij diens bezoek aan Gouda. Vervuiling was een doorn in het oog. Het team organiseerde in 2006 de eerste grote opschoonactie met scholen, gemeente, Cyclus en de politie. Maar liefst 750 kg afval werd toen van straat gehaald.
- Een onderzoek door de gemeente in 2005 bevestigde de door het wijkteam gesignaleerde behoefte aan een trapveld voor jongeren. Maar dat was er niet zo maar. Gestart werd met wekelijks voetballen onder begeleiding van twee vrijwilligers, waaronder Wilma, en een sportconsulent van SWG. Een tijdelijk door de jongens zelf aangelegd veldje in het oude Rode Dorp volgde. Het voetballen ging zo'n drie jaar door; uitjes als schaatsen op de Markt en naar Drievliet begeleid door ouders volgden. Dankzij samenwerking met praktijkschool GSG Het Segment kwam er in 2011 een trapveld achter de Winterdijk ook beschikbaar voor de wijk.
- In samenwerking met VMBO De Goudse Waarden als opdrachtgever aan examenleerlingen organiseerde Wilma (10 jaar lang), meestal samen met mevrouw Rietkerk van Het Binnenhof, activiteiten voor senioren, zoals bingo's, sporten, Sinterklaasfeesten en dagjes uit.

Uitje Drievliet

- De Winterdijk werd de eerste fietsstraat in Gouda (2009). Daar ging heel wat overleg aan vooraf. Zoals verkeersstudies door de gemeente / Grontmij opgesteld in nauwe samenwerking met de wijk, o.a. Wilma. Daarin werd bevestigd dat het autoluw maken, prioriteit geven aan langzaam verkeer wenselijk was. In het eerste nieuwbouwplan voor Gouwestein en Het Rode Dorp zou de Winterdijk veel meer autoverkeer te verwerken hebben gekregen door afsluiting van de Kanaalstraat en ontsluiting van het zorgcentrum aan de Ferdinand Huyckstraat (Noorderstraat).
- In 2009 heeft de gemeenteraad besloten dat de Kattensingel, vooruitlopende op een goede herinrichting, 30-kmzone moest worden om de veiligheid te vergroten. De bewoners zelf hebben hier jaren actie voor gevoerd. Het wijkteam heeft de laatste zet kunnen geven in de Raad bij de discussie rond het mobiliteitsplan, o.a. met een filmpje met rijen auto's en fietsers die de stoep op duiken.
- Het wijkteam had, al voor Wilma actief werd, de uitdaging van de gemeente geaccepteerd om zelf een visie voor de (her)ontwikkeling van de wijk te maken. Deze visie is met een bureau, betaald door de gemeente, verder uitgewerkt. Wilma was hierbij wel betrokken. Na goed ontvangen te zijn in de wijk is de visie de leidraad geworden om bij ieder bouwinitiatief, herinrichting- of beleidsplan input te geven. Voor verkeer en groen is het nog verder uitgewerkt. De gemeente gaf talloze beleidsstukken zoals rond welstand, mobiliteit, hoogbouw, groen, milieu, structuurvisies en bestemmingsplannen vrij voor inspraak in die periode. En soms met voorinspraak, een recht dat het wijkteam had gekregen als er een relatie was met de wijk. Het werk stopte nooit, de zomervakantie en

de feestdagen waren piekmomenten bij inspraakprocedures. Nauwlettend werden gemeentelijke aankondigingen gelezen om vooral niets te missen. Rond veel bouwlocaties werden werkgroepen van bewoners opgericht, waar Wilma vaak schakel naar het wijkteam bij was. Waar nodig kwam het zelfs tot procederen zoals tegen de vestiging van een Aldi achter de Kattensingel en een kapvergunning voor vele bomen bij Gouwestein. Met succes.

- Het fiets/wandelpad tussen de BAM en het woonwagencentrum en de Hoogvlietexpressie zijn als oplossingen om de verhuisde supermarkt bereikbaar te houden voor iedereen in de wijk na vele raadsvergaderingen en overleggen tot stand gekomen. Wilma blijft na haar verhuizing betrokken bij de Hoogvlietexpressie, waar Tros Radar haar een warme douche voor heeft gegeven.
- Van de vele evenementen is de eerste dag van het Park in 2010 voor haar een van de hoogtepunten. Het maken van het boekje "Een eeuw Nieuwe Park" is daarbij iets waar ze nog altijd trots op is. Zo ook de organisatie van activiteiten rond Het Rode Dorp bij Open Monumentendag in 2007. Daarna startte de sloop. Wilma bezorgde nog jaren de wijkkrant bij een aantal oud bewoners vanuit de warme contacten.

100 jaar park

Leefbaarheid

Doel van al het werk: de leefbaarheid in de wijk, samen met de bewoners, te behouden of vergroten. Volgens Wilma is de gemeente daarbij de belangrijkste partner. Om bewoners te betrekken heb je blijvend middelen nodig. Die middelen, zowel professionele ondersteuning / georganiseerde samenwerking, informatie, faciliteiten, als geld, zijn vanwege bezuinigingen en

andere keuzes schaarser dan in de periode dat Wilma actief in het wijkteam was.

Voorzitter zijn

Voorzitter zijn was ook zelf zichtbaar zijn buiten, maar vooral in de wijk door bijvoorbeeld mee te doen aan de activiteiten. Belangrijk was dat bewoners ook gingen inzien dat invloed hebben mogelijk was.

Op mijn vraag wat haar op de been heeft gehouden bij tegenslagen antwoordt ze zonder aarzelen: "de sfeer, inzet en professionaliteit in het wijkteam". We konden met elkaar lachen en huilen op zijn tijd. "En natuurlijk de steun van mijn gezin." De samenwerking met deskundigen van o.a. de gemeente maakte het werk ook zeer leerzaam en de veelzijdigheid heel aantrekkelijk. Natuurlijk moet je wel zichtbaar iets bereiken. Steun van andere bewoners is ontzettend belangrijk. Overigens, ergens voor moeten vechten houdt iemand scherp.

Zonder Wilma verder

Als u dit zo leest dan zult u ongetwijfeld denken: Hoe kunnen we zonder Wilma verder?

Zij heeft een geweldige "boost" gegeven aan ontwikkelingen in de wijk. De wijk is zichtbaar geworden. Door het ontplooiën van talrijke initiatieven is de samenhang tussen de bewoners en het wijkgevoel vergroot. Ze heeft een actieve wijk op de kaart van Gouda gezet. Om Wilma kon (bijna) niemand heen.

Maar maakt u zich niet ongerust. Met het neerleggen van de voorzittershamer in 2010 heeft ze al afstand genomen. En mede met haar "erfenis" is het wijkteam samen met heel veel andere bewoners succesvol verder gegaan met het doel om onze prachtige wijk in stand te houden en verder te ontwikkelen, een wijk waar het voor iedereen heerlijk is om te wonen.

